

Guvernul a modificat, în ședința de astăzi, OUG nr.111/2010 privind indemnizația pentru creșterea copilului, stabilind o limită maximă de 8.500 lei lunar. Prevederea se aplică începând cu drepturile aferente lunii septembrie 2017 atât pentru persoanele care au drepturile stabilite sau solicitate anterior acestei date, cât și pentru situațiile ulterioare.

Conform noii prevederi, indemnizația lunară pentru creșterea copilului se va stabili ca și până acum, respectiv la 85% din media veniturilor nete realizate în ultimele 12 luni, din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, cu menținerea cuantumului minim actual de 85 % din cuantumul salariului minim brut pe țară garantat în plată, însă cu limitarea la un nivel maxim de 8.500 lei.

Prin prezentul act normativ, Executivul clarifică și unele aspecte ce țin de acordarea stimulentului de inserție, în special pentru persoanele care se întorc la activitatea profesională cu cel puțin 60 zile înainte de finalizarea perioadei de concediu pentru creșterea copilului, pentru a nu se mai crea interpretări diferite în aplicare la nivel național; clarificările nu afectează stabilirea și plata stimulentului de inserție, aceasta realizându-se ca și în prezent.

Informații suplimentare:

La nivel național, din cei 160.807 de beneficiari de indemnizație pentru creșterea copilului, circa 1.100 de beneficiari au indemnizații care depășesc 9.000 lei. În prezent, sunt în plată indemnizații care reprezintă de până la 130 ori indemnizația minimă.

Cele mai mari cuanțumuri sunt de 159.000 lei, respectiv 108.700 lei (în București), 140.000 lei (Arad), 81.000 lei (Vâlcea), 74.000 lei (Constanța), cuanțumuri de 50.000 lei - 60.000 lei putând fi regăsite în municipiul București și în județele Galați, Buzău, Dolj, Arad, Dâmbovița etc.

Din suma totală care se acordă lunar de la buget pentru plata indemnizației pentru creșterea copilului, de circa 274 milioane lei, aproximativ 130 milioane lei (47,4% din total) reprezintă plăți pentru beneficiarii care primesc cuantumul minim al indemnizației (85% din salariul minim brut pe țară garantat în plată - 1.233 lei), iar 1.100 de beneficiari primesc o indemnizație mai mare de 8.500 lei, primind aproximativ 16 milioane lei lunar (5,9% din total).

Alte state membre ale Uniunii Europene au programe similare, însă nu la fel de generoase ca cel aplicat în România.

Majoritatea statelor UE au sisteme de tip contributiv, cu perioade cuprinse între 6 luni și 3 ani (cu diferențe în cazul familiilor monoparentale sau suplimente de perioade în cazul copiilor cu dizabilități), cuanțumurile, de regulă, fiind stabilite pornind de la o valoare fixă, la care se adaugă o componentă care ține de perioada lucrată, tipul de contract, numărul de copii și ce alte beneficii mai primește familia.

Cel mai mare cuanțum al acestui tip de sprijin se înregistrează în Germania, 1.800 euro, România depășind, în prezent, de 19 ori acest cuanțum.

Acest drept nu este unul contributiv ci doar adresat părinților activi pe piața muncii, iar plata impozitului pe venit nu reprezintă o contribuție pentru acoperirea unui risc și sumele astfel colectate la bugetul de stat asigură cheltuielile generale inclusiv cele din sănătate, educație, ordine publică și apărare și asigurarea altor drepturi sociale.